

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 21-0869-000994 от 13.04.2021г. на Началник на сектор към ОДМВР гр. Шумен, сектор ПП, с което на Г. С. Ю. са наложени административни наказания, "глоба" в размер на 1200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ 6 месеца, на основание чл.182, ал.5 вр. ал.2, т.6 от ЗДВП. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление. В съдебно заседание не се явява лично, за него се явява адв.Т. при ШАК и поддържа жалбата си.

За административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН в съдебно заседание се явява представител, който заявява, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно, алтернативно прави предложение за приложение на състава за повторност.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.01.2021г. в 13,14, по път I-2, км.108+500, в посока на движение към Шумен, жалбоподателката управлявала собствения си л.а. марка "Мерцедес" с рег. № B0999HH. При ограничение на скоростта 60 км въведено със знак В-26 водачът управлява със скорост 114 км, намалена с 3%, като превишава скоростта с 54 км/ч, Нарушението е установено с АТСС ARH CAM S1 №11743с3 - нарушение № 16 в АИС ЕЦОН. В приложената декларация /стр. 20 от делото/ от нарушителката Г. С. Ю. е посочено, че на 08.01.2021г., около 13,14 часа, тя е управлявала процесния автомобил.

На 10.03.2021г. е бил съставен АУАН № 994 бл. № 266908, който бил предявен и подписан от нарушителя на 25.03.2021г. Актосъставителят е посочил, че е нарушена нормата на чл. 21, ал.2 от ЗДВП. Нарушителят не е посочил възражения.

По - късно жалбоподателят не се е възползвал от законното си право и не е депозирал допълнителни писмени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка, е издадено наказателно постановление № 21-0869-000994 от 13.04.2021г. на Началник на сектор към ОДМВР гр. Шумен, сектор ПП, с което на Г. С. Ю. са наложени административни наказания, "глоба" в размер на 1200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ 6 месеца на основание чл.182, ал.5 вр. ал.2, т.6 от ЗДВП.

В НП е посочено, че към преписката е приложена служебна справка от АИС –АНД от която е видно, че спрямо водача са налице условията за системност по чл. 182, ал.5 вр. чл. 182, ал.2, т.6 от ЗДВП вр. параграф 6 т.62 от ДР на ЗДВП доколкото деянието от 08.01.2021 г. е извършено в едногодишния срок от датата на влизане в сила / на 24.11.2020г./ на ЕФ серия К № 2853930; ЕФ серия К № 2515713 в.з.с. на 01.12.2020г. и ЕФ К № 2834602 в.з.с. на 01.12.2020г.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя, на свидетеля по АУАН, от допуснатия до разпит св. Х. както и от присъединените на основание чл.283 от НПК писмени доказателства.

По делото са приобщени- снимка № 11743C3/0227115 от процесното нарушение, протокол от проверка на БМИ № 81-С-ИСИС/29.10.2020г. на системата за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, справка от централна база -КАТ, електронен фиш серия К, № 2834602, съставен на жалбоподателката за нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДВП на 19.06.2019г., както и протокол за работа със АТСС, снимка на АТСС на място на позиционирането и схема на пътния участък с отразени пътни знаци.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, са описани достатъчно пълно и ясно както в акта, така и в наказателното постановление. Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели. Приема показанията им за последователни, логични и непротиворечиви и кореспондиращи си със събрания по делото доказателствен материал.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, допустимата скорост на движение в извън населени места, е 90 км/ч, а съгласно ал. 2 от ЗДВП, когато стойността на скоростта,

която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

Безспорно установено по делото е, че на посочената дата – 08.01.2021 г., около 13,14 часа, лек автомобил марка “Мерцедес”, с рег. № B0999HH - собственост на Г. С. Ю., се движел по главен път I-2, км.108+500, посока на движение - към гр. Шумен със скорост 114 км/ч, при ограничение, въведено с пътен знак B-26, с разрешена скорост 60 км/ч и отчетен толеранс от -3%, като превишената скорост е 54 км. Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 и т. 7 от ЗДвП, нарушенията на скоростта се установяват с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство.

От материалите по делото се установява, че в настоящия случай нарушението е било заснето с автоматизирано техническо средство „ARH CAM S1“ № 11743с3. Системата е заснела и записала скорост на движение на автомобила на жалбоподателя, като след приспадане на допустимото отклонение/ толеранс, същата е отразена като 114 км/ч.

На жалбоподателката е бил съставен АУАН № 994 от 10.03.2021г., като актосъставителят е посочил, че е нарушена нормата на чл. 21, ал.2 от ЗДвП. Актът е подписан от жалбоподателката, без посочени възражения.

Въз основа на така съставения акт и материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление наказателно постановление № 21-0869-000994 от 13.04.2021г. на Началник на сектор към ОДМВР гр. Шумен, сектор ПП, с което на Г. С. Ю. са наложени административни наказания, “глоба” в размер на 1200 лева и „лишаване от право да управлява МПС “ 6 месеца на основание чл.182, ал.5 вр. ал.2, т.6 от ЗДвП. В НП е посочено, че към преписката е приложена служебна справка от АИС –АНД от която е видно, че спрямо водача са налице условията за системност по чл. 182, ал.5 вр. чл. 182, ал.2, т.6 от ЗДвП вр. параграф 6 т.62 от ДР на ЗДвП доколкото деянието от 08.01.2021 г. е извършено в едногодишния срок от датата на влизане в сила / на 24.11.2020г./ на ЕФ серия К № 2853930; ЕФ серия К № 2515713 в.з.с. на 01.12.2020г. и ЕФ К № 2834602 в.з.с. на 01.12.2020г.

В случая жалбоподателката е санкционирана за системност на основание чл. 182 ал.5 вр. ал. 2.т.6 от ЗДвП.

С нормата на чл. 182, ал.5 от ЗДвП, въведена в закона през 2011г., предвижда санкциониране на системни нарушители на забраната да се управлява МПС със скорост над разрешената, *като регламентира че когато нарушението по ал. 1, т. 4 - 6, ал. 2, т. 4 - 6 и ал. 3, т. 4 - 6 е системно, водачът се наказва с предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 6 месеца*

Легалната дефиниция на понятието се съдържа в §6, т.62 от ДР ЗДвП, съгласно която „системно” е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизане в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение.

Съдът констатира, че наказващият орган е наложил предвидената в бланкетната норма на чл. 182, ал.5 от ЗДвП санкция, която предвижда санкция за системно нарушение в хипотезата по ал.1, т.4-6, глоба в двоен размер за съответното нарушение и лишаване от право да управлява МПС за определения в закона срок. Законът поставя изискването за системно нарушаване на правилата за управление с допустима, разрешена скорост. Системност е налице, след като вече субектът е бил санкциониран, без значение дали е санкциониран с влязло в сила наказателно постановление или електронен фиш. От значение е да са налице повече от три прояви на неспазване на изискването по чл. 21, ал.1 от ЗДвП и да е бил санкциониран по реда на чл. 182 от ЗДвП.

Системността е елемент от фактическия състав на разпоредбата на чл. 182, ал.5 от ЗДвП. В разглеждания случай това обстоятелство е посочено в обстоятелствената част на НП при словесното описание на вмененото на жалбоподателя нарушение.

Административно наказващият орган се е мотивирал, като е вписал в обстоятелствената част на НП електронните фишове, обуславящи системността, а именно :

**ел. фиш серия К № 2853930, връчен на 09.11.20г., и в който срок водачът Ю. е наказана с влезли в сила ел. фишове за нарушения от същия вид както следва:*

** електронен фиш серия К № 2515713 на РУ Котел, влязъл в сила на 01.12.20г.*

** електронен фиш серия К № 2834602 на сектор ПП Шумен, влязъл в сила на 01.12.2020г.*

Видно от приложената справка за нарушител :

ел. фиш серия К № 2853930, е наложен за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал.4, вр. с чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП, с глоба в размер на 100 лв., като превишението на скоростта е с 26 км.;

електронен фиш серия К № 2515713, е наложен за извършено нарушение на чл. 21, ал.2 вр.чл.21 ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал.4, вр. с чл. 182, ал.2, т.2 от ЗДвП като е наложена глоба в размер на 50 лв., в случая превишението на скоростта е с 14 км./ч. ;

електронен фиш серия К № 2834602, е наложен за нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП като на основание чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв. и превишението на скоростта е с 27 км.

Съдът съобрази, че бланкетната норма на чл. 182, ал.5 от ЗДвП предвижда санкция за системно нарушение в хипотезата по ал.1, т.4-6, а не и такава по т.1-3, поради което посочените електронни фишове не могат да обосноват системност, както и наложената санкция. Съобразно чл. 182, ал.5 от ЗДвП когато нарушението по ал. 1, т. 4 - 6, ал. 2, т. 4 - 6 и ал. 3, т. 4 - 6 е системно, водачът се наказва с предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 6 месеца.

Съобразявайки гореизложеното, съдът приема, че не са налице доказателства за системност, описани от АНО в обжалваното наказателно постановление, доколкото доказателства за такива не се съдържат в Справка за нарушител/водач, независимо от многобройните други нарушения на ЗДвП.

Съдът приема, че е налице повторност. Съгласно § 6 т.33 от ДР на ЗДвП, "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

Съгласно чл. 182, ал.4 от ЗДвП, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

Действително, в едногодишния срок, предхождащ констатираното нарушение на 08.01.2021г., жалбоподателката е била санкционирана два пъти за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като глобите са били заплатени / т. 3 и т.4 от справката за нарушител/ и един път е санкционирана за нарушение по чл. 21, ал.2 от ЗДвП / т.2 от справката за нарушител/, като и тази глоба е била заплатена. Според съда неправилно за определяне на системността са посочени електронен фиш серия К № 2853930 връчен на 09.11.20г. и електронен фиш серия К № 2834602, с които е санкционирана за нарушения по чл. 21, ал.1 от ЗДвП тъй като нормата на чл. 182, ал. 5 от ЗДвП предвижда санкция за системно нарушение в хипотезата по ал. 2, т. 4-6, а не и на такива по т. 1-3.

Според съда, в конкретния случай жалбоподателя е извършил процесното нарушение на 08.01.2021г. при условията на повторност. Легална дефиниция за понятието "повторно" се съдържа в разпоредбата на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, съгласно която "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

В едногодишния срок, предхождащ констатираното нарушение, жалбоподателя е санкциониран за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП с ЕФ серия К № 2515713, с превишение на скоростта от 14 км, като глобата е била заплатена, видно от приложената справка за нарушител, като този ЕФ следва да се има предвид при преценката за повторността.

Съдът приема, че сочената в НП санкционна разпоредба не кореспондира с установените факти и с наложените наказания. В тази насока съдът счита, че следва да упражни правомощието си по чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, както и чл. 63, ал. 1, изр. 1 предл. 2 от ЗАНН и да преквалифицира нарушението като приложи закон за по-леко наказуемо нарушение. Правомощието по чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН се отнася до случаите, когато фактите не се променят, но е необходимо към тях да се приложи правилният материален закон, като резултат от направата на различни правни изводи. Санкционната разпоредба следва да се преквалифицира по чл. 182, ал. 4, във връзка с ал. 2 от ЗДвП.

Съгласно дадените задължителни указания в тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. на ВАС по тълк. д. № 7/2010 г., ОСК, предвид изричните разпоредби на ЗАНН,

съдът не може да връща наказателните постановления на административно наказващия орган за поправка, изменение или допълнение, поради което не може да се прави аналогия на наказателните постановления с обвинителните актове и правомощията на наказателния съд за връщане с указания за доразследване поради неизясненост на някои обстоятелства или за внасяне на нов, преработен обвинителен акт. Още повече, че и в наказателния процес касационната инстанция, след разглеждане на подадена жалба или протест, освен да остави в сила и да отмени присъдата или решението, може на основание чл. 354, ал. 2, т. 1-4 от НПК да измени присъдата или решението в случаите, в които се налага да се намали наказанието или да се приложи закон за еднакво или по-леко наказуемо престъпление. Върховният административен съд изрично е посочил, че това следва да се има предвид и при разглеждането на касационни жалби по административно-наказателни дела, при които действа правилото на чл. 84 от ЗАНН, че доколкото в този закон няма специални правила за производството пред съда за разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, включително и за касационни жалби, се прилагат разпоредбите на НПК, а препращането в разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН към глава XII АПК касае само процесуалния ред, по който се развива касационното производство пред административния съд и то доколкото не противоречи на НПК. В тази връзка, както за районния съд, така и за административния съд, като касационна инстанция при условията на чл. 222, ал. 1 от АПК, предвид наличието на изрично уредено от чл. 63 от ЗАНН правомощие за изменение на наказателното постановление, респ. електронен фиш, при решаване на въпроса по същество, съответно компетентният съд може и следва да измени наказателното постановление и ЕФ при установена възможност за санкциониране по привилегирован състав, като съобрази размерите и на наложените санкции.

Съдът счита, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено, като бъде преквалифицирана санкционната разпоредба от чл. 182, ал. 5 вр. ал. 2 т. 6 от ЗДВП на: чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2 от ЗДВП и вместо наложените административни наказания, "глоба" в размер на 1200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ 6 месеца, бъде наложено наказание глоба в двоен размер, а именно 1200лв.

Предвид направеното искане от страна на процесуалния представител на административно-наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази, че съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН /обн. ДВ, бр. 24/29.11.2019 г., в сила от 03.12.2019 г./, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноски следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /както е в случая за ОД на МВР - гр. Шумен/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Доколкото не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, то съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административно-наказващия орган ОД МВР гр. Шумен, в размер на 80 лева. Сумата следва да се присъди в тежест на жалбоподателката и да се заплати по сметка на ОД МВР гр. Шумен.